

FARNÍ ČASOPIS

Solnice, Skuhrov, Kvasiny,
Uhřínov

LEDEN 2009

č. 1

www.farnost-solnice.net

ÚVODNÍK

Srdečně Vás všechny zdravím v novém roce!

Chci poděkovat touto cestou všem, kdo jste se mnou spolupracovali v roce minulém. Opravdu všem. Nejen Jaromíru Novotnému za organizace oprav ve Skuhrově n. B., kostelníkům, varhaníkům, zdobitelům a uklízečům kostelů, lektorům, ministrantům, ale i všem aktivním účastníkům Bohoslužeb. Samozřejmě sestře Blance, naší pilné včeličce, tvůrkyni stránek, větší části časopisů a hlavně učitelce náboženství a duši nedělních setkání dětí!

Mám velikou radost, že naše farnost, jako by měla dvě plíce – solnickou a skuhrovskou a co je vůbec nejkrásnější, že obě dýchají. Každá svým způsobem. Solnická má úterní adorace nebo společné modlitby „Prosebníků“, Skuhrovská adventní – ale nejen adventní - večerní růžence a další modlitby. Je to moc dobře, že jste se mnozí začali modlit.

A už je vidět další ovoce modliteb. Pastorační rada, kde i stejní lidé, jako před lety se chovají jinak. Najednou je zájem něco dělat, nějak se zapojit, pomoci, je konec pasivity. A to vidím, jako první ovoce modliteb. Další je, že se ještě nestalo, aby na „dětskou“ mši nikdo s dětí nepřišel – a je to tu novinka!

ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 13.1.2009

Sešli se všichni její členové, což bylo velice fajn. Jsou to: Kouřimová Jana, Novotná Dagmar, Roušavá Marie, Jirsová Helena, Krejcarová Žofie, Kryczka Blanka, Červinka Milan, Novotný Petr, Novotný Jaromír, Tkadlec Jaroslav, Jílek Zdeněk a Hofman František. Byli zvoleni tito funkcionáři: předseda je daný – farář = Hofman, místopředseda – Jaromír Novotný, sekretář – Milan Červinka

Byla zvolena i ekonomická rada: Jaroslav Tkadlec, Jaromír Novotný, Zofia Krejcarová, Zdeněk Jílek, předseda Hofman.

Pan farář nadnesl, že je zde již 12,5 respektive 10 let a jestli by nebylo moudré, aby se posunul do jiné farnosti, že si připadá už vypovídáný a oposlouchaný. Bylo opatrně naznačeno, že se to stále ještě dá poslouchat.

Časopis – konstatováno: „Kdo může, ať pomůže!“

Úklid kostelů – bylo by dobré aspoň jednou měsíčně + muži v zimě - úklid sněhu více lidí se střídat, nenechat to na dvou!

Nástěnka V Skuhrově se ujala pí Roušavá

Rozpis schůzí: 10.3.; 2.6.; 22.9.; 1.12. 2009.

Informace o připravovaném farním táboře – Duchovně relaxačním pobytu pro děti a mládež – Novější Jeruzalém. Hledat děti a sponzory pro tábor.

Připravuje se Farní pouť Medjugorie

Organizace modliteb ve Skuhrově – v postní době adorace 2x v týdnu?

Dohodnuto, že Velikonoce budou: Solnice: Zelený čtvrtek a Velký pátek 18.00.

Skuhrov: Zelený čtvrtek a Velký pátek 16.00 a Bílá sobota 20.00 nebo 20.30 + dovoz věřících ze Solnice.

Vánoce: Skuhrov – prosba o půlnoční v 24.00

Farní výlet – upřesnění v březnu termín a místo – jižní Morava, poutní místo a posezení!

Výlet pro zájemce – Klášter Klarisek Klodzko, s přednáškou o modlitbě a mši sv. – v postní době. Již je předjednáán termín 7. března 2009. Pojede se auty jen pro lidi s vážným zájmem o život modlitby.

Text z knížky: Jak katolická církev budovala západní civilizaci.

„To jsou některé z charakteristických idejí, jež Církev vnesla do západní civilizace. Dnes až příliš mnoho mladých lidí slýchává, že církevní učení o lidské intimitě je pouze karikatura, a když vezmeme v úvahu kulturu, v níž žijí, nemohou pochopit, proč je Církev prosazuje. Ale Církev je věrná svému poslání, jež plní po dvě tisíciletí, a tak stále představuje mravní alternativu pro mladé lidi, utopené v kultuře, která je neúnavně poučuje, že mají jít za bezprostředním uspokojením. Církev připomíná velké křesťany svatého Tomáše Akvinského, svatého Františka z Assisi a svatého Františka Xaverského, abychom jich vyjmenovali jen několik -ukazuje je jako modely pravého života člověka. Její poselství!

V zásadě toto: Buď můžete usilovat stát se jedním z nich -budovatelem civilizace, velkým géniem, služebníkem Boha i lidí, odhodlaným misionářem -, nebo můžete být sebestřednými nulami, lpícími na uspokojení svého apetitu. Naše společnost dělá vše proto, abyste se vydali tou druhou cestou. Osvobodte člověka v sobě. Pozvedněte se, nad stádo, vyhlaste svou nezávislost na kultuře, která si o vás myslí tak málo, a prohlaste, že zamýšlíte žít nikoli jako zvířata, ale jako lidé.“

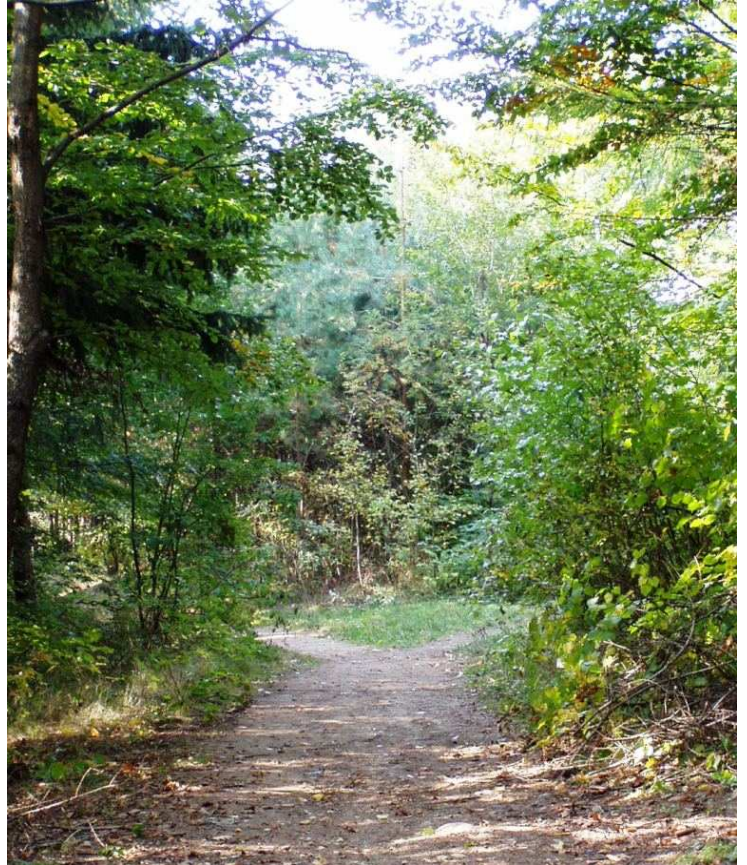
2 CESTY – PRÁVO A POVINNOST

Z EVANGELIÍ ZNÁME PODOBENSTVÍ O DVOU CESTÁCH. ZNÁME TO I Z ŽIVOTA. VŽDY MÁME NA VÝBĚR MEZI MINIMÁLNĚ DVĚMA ŘEŠENÍMI!

Tady máme dvě cesty!

Píše se rok 2008, a slavili jsme 60 let od vydání Listiny základních lidských práv. Je to moc fajn, ale jaksi mi k této listině chybí ta druhá strana – a to je listina povinností. Je to líc bez rubu – asi bych raději řekl, že rub bez lícu. A to nějak nejde a nemůže fungovat.

Je moc fajn, že tuto listinu máme, že se mají utiskovaní čeho dovolávat. Ale to je právě to, že nejdřív byli utiskovaní a pak teprve listina práv. Pojdme se teď podívat, jak to bylo, pojdme rychlými skoky, až k úplnému začátku. Listina práv – reakce na bezpráví. Bezpráví ale bylo porušením určitých pravidel. Pravidel, která nebyla sice napsaná, ale daná. To je přirozený zákon daný lidem do nitra. Zákon, který dal Bůh. Začíná to prvním příkazem a zákazem: „ A Bůh jim

požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ “Gn 1,28 a také

„Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.“ Gn 2:15

a „A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.“ “ gn2,16.17.

To je úplný začátek. Člověk má první povinnosti – a v podstatě ještě nemá žádná práva. On může jíst z každého stromu – je to jeho právo, ale když je správcem zahrady, tak nelze mluvit o právu.

Pravé právo mu ukazuje až had (který je ztělesněním satana, d'ábla): „Nejzchytřejší ze vši polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“ a „Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti. Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevrou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“ Satan Istí vláká

člověka do zla. „Máš právo na všechno, úplně všechno, nenech se omezovat!“, radí satan. Člověk to zkusí, poslechne a tím pozná zlo doslova na vlastní kůži. Měl na to právo.

Je to jistě zúžení pohledu, ale člověk tím, jak touží po všech svých právech se dostává do područí zla, které ho spoutává, ztrácí to nejzákladnější právo, které měl od Boha, a to bylo právo na úplnou svobodu. Teď je otrokem své neposlušnosti Bohu, svého hříchu.

V bibli a také ve většině učení Církve se mluví o povinnostech, nikoli o právech. Bůh ukládá lidem povinnosti. A když to domyslíme, kdyby si každý plnil své povinnosti, tak by vše fungovalo a každý by měl víc práv, než kolik mu zajistí ten nejlepší právní řád. Protože základní povinností, kterou Bůh a Církev ukládá, je LÁSKA = žij pro toho druhého, žij, aby tvůj bližní vedle tebe byl šťastný! My to neděláme, a tak musí lidé bojovat za své práva.

Ovšem je problém, že vybojovat si svá práva je otázka vlivu, moci, síly vlastních ramen. Nechci se nikoho dotknout a řešit velice složitou otázku 4% menšiny, romské menšiny,... Ale 4% menšina si vybojovala mnohá práva, z mého pohledu až za hranici únosnosti a zdravého rozumu, posunula veřejné mínění na tuto otázku,... Bojím se, až se shlukne dohromady (odhaduji) 0,4% menšina pyromanů a bude bojovat za své právo být žhářem, vždyť oni za svoje nastavení pro život přece nemohou a mají právo žít spokojený a naplněný život. Naplněný žhářstvím. Divím se, že se vrahové ve věznicích nedají dohromady, pedofilové,... a další skupiny. Vím, že to hrotím asi až příliš, ale jde mi o to zamyslet se, kam může v krajnosti vést volání po právech!

Vraťme se ale k Bibli. Bible je kniha o Bohu, původci všeho, stvořiteli a zákonodárci. On, jakožto první příčina všeho má absolutně všechny práva. A co dělá? V podstatě práva využije ke stvoření člověka, kterému vše podřídí a sám se ve prospěch člověka zřekne všech práv a vezme na sebe povinnost člověka milovat, to znamená o člověka se starat v jeho neposlušnosti a hříšnosti. Měl právo člověka zničit, stvořit jiného, lepšího, bez svobodné vůle,... ne on miluje tohoto nestálého vrtkavého člověka a vede ho svoji láskou k sobě. Je ve třech osobách, aby i v něm byla láska, aby jeho podstatou byla láska.

Pojďme dál a jinam. Všimněme si jedné zajímavosti. Podívejme se na ctnosti a na neřesti, na dobré skutky nebo na hříchy. Nebudu zde vše podrobně rozepisovat, ale jen namátkou: Štědrost a lakota, hněv a tichost s mírností, pýcha a pokora, pošetilost nebo moudrost, čistota nebo smilstvo, ... Štědrost – to je povinnost dát, rozdělit se; Lakota, to je právo mít. Hněv je právo prosadit sebe, nedat se; tichost s mírností je povinnost neublížit, nedotknout se druhého, jednat s ním laskavě. Pýcha je mé právo být sám sebou, dělat si co chci, nebrat na nikoho, ani na Boha ohled. Pokora je lomí své omezenosti a toho, že vše, co mám je dar od Boha a v tomto vědomí je povinnost s darem náležitě zacházet a být za něj věčný. Pošetilost je právo

dělat si, co mne zrovna napadne, moudrost je povinnost hledat širší souvislosti a dopady svého jednání a podle toho se chovat. Čistota je povinnost úcty k tělu druhého, k jeho sexualitě, jeho ochrana, smilstvo je právo na tělo toho druhého, právo ho použít, využít k svému uspokojení.

A teď se podívejme do současnosti, do našich rodin. A sledujme, co je za neshodami a co je za pohodou, klidem, za tím, že to funguje jak má. Zase je to to stejné PRÁVO anebo POVINNOST. Kde to funguje, kde je pokoj, pohoda, tam je plnění povinností. Kde je křik, tam je domáhání se svých práv. A je to směrem mezi manželi, ale i k dětem či k rodičům. Kde si oba manželé plní své povinnosti, tam je krásně, kde by si oba vymáhali svá práva nikdy pokoj, a klid nebude.

V nebi totiž mají všichni zase jen jednu povinnost a to MILOVAT. V pekle má každý všechna práva, ale nikoho, kdo by mu je plnil, protože každý má jen práva a žádnou povinnost a to činí peklo peklem, protože tam je absolutní opuštěnost a nepřátelství.

A tak pamatujme: Právo vede do Pekla, povinnost do nebe.

CO PLÁNUJEME V ÚNORU

ADORACE	10., 24.	18.45
MODLITBY PROSEBNÍKŮ	3., 17.	18.45
SETKÁNÍ DĚTÍ	15.	15.00-17.00 hod
POBOŽNOST	6.	Po mši svaté

A dále v neděli 15. při mši svaté znovuposvěcení varhan po opravě, která probíhala v několika etapách. Prováděl ji pan Červenka a občas pomohl, hlavně při doladování i pan profesor Václav Uhlíř.

Při této mši nám snad zazpívá paní Dagmar Zemánková z Rychnova nad Kněžnou.

CO PLÁNUJEME V BŘEZNU

ADORACE	10., 24.	18.45
MODLITBY PROSEBNÍKŮ	3., 17., 31.	18.45
SETKÁNÍ DĚTÍ	15.	15.00-17.00 hod
POBOŽNOST	6.	po mši svaté

K ZAMYŠLENÍ

Děkuji Ti, Pane

za všechny milosti, které jsi mi dal v tomto roce

za dny slunečné i smutné, zamračené

za klidná odpoledne a dlouhé tmavé noci.

Děkuji Ti za zdraví i nemoci,

za trápení a radosti, které jsem v tomto roce měl.

Děkuji Ti za všechno co jsi mi půjčil a potom vzal zpět.

Děkuji Ti za přátelský úsměv a pomocnou ruku, lásku, kterou jsem přijal a za všechny nádherné věci.

Za květy a hvězdy, za děti a láskyplné duše.

Díky Ti za samotu, práci, těžkosti a problémy, za nejistotu a slzy, protože toto všechno mě přivedlo blíž k Tobě.

Děkuji, že jsi mě ochraňoval,

že jsi se postaral o mé přístřeší, jídlo a všechny mé potřeby.

Co mě čeká v tomto novém roce?

To, co chceš Ty, Pane.

Jen Tě prosím,

Dej mi víru, aby jsem Tě viděl ve všem, co mi přijde do cesty, naději a odvahu, aby jsem se nevzdal,

a lásku... více lásky každý den k Tobě a bližním okolo mě.

Dej mi trpělivost, pokoru, odevzdanost a milující srdce.

Pane, dej mi to, co je pro mě dobré

a také to, o co neumím prosit.

Dej mi oddané srdce a uši, které slyší,

bdělého ducha a aktivní ruce,

aby jsem se odevzdal Tvým přáním
a svůj život podřídil Tvé dokonalé vůli.
Požehnej všem mým drahým
a vnes do lidských srdcí pokoj. Amen.

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ - KDYŽ MNE TO V KOSTELE NEBAVÍ - přednáška P. VOJTĚCHA KODETA

Když ti učedníci byli celí rozlámaní, zklamání, co udělal Ježíš? Nenápadně se k nim přidal. A snažil se dostat k jejich srdci. Než nastala vůbec lidská komunikace, všimněte si, jak oni ho poučují, když se jich zeptá, co se vlastně stalo; a oni mu ten katechismus přeříkávají až k tomu ukřižování. To vzkříšení tam ještě neměli, proto byli tak smutní. Ale katechismus jak vyšitej! Oni všechno věděli, ale vůbec mu nenaslouchali. Mně to někdy připadá, že tímhle způsobem my někdy komunikujeme s Bohem, že mu vysvětlujeme, co všechno víme, co má dělat, kde by měl zasáhnout, v čem jsou naše problémy. Ale už mu nedáme prostor, aby mluvil On. A Ježíš napřed musel ty lidi plné smutku, zármutku, neodpuštění, zklamání dotáhnout do situace, kdy začnou naslouchat.

Víte, když kněz poprvé přijde do farnosti, velice záhy zjistí, jestli jsou lidé zvyklí naslouchat Božímu slovu. Ve farnosti, která je trošku kultivovaná, vychovaná a je v ní většina lidí, kteří čekají, že v kázání bude kněz mluvit na biblické texty, ve chvíli, kdy přijde první lektor, všichni ztichnou, protože vědí, že kněz se na to bude odvolávat. Jsou na to vycvičení a čtou si texty dopředu, jejich srdce už je nastavené na to, aby vnímali, co dneska bude. Tohle napadlo mě, tohle mě oslovilo, co zase zdůrazní pan farář? Jindy ale přijdete do farnosti, kdy lidi se shromažďují, zpívá se úvodní píseň, zpívá se Gloria, lidi se shromažďují pod kůrem. Vyjde první lektor a to

je okamžik, kdy začnou hledat místo v kostele, protože v jejich podvědomí je, že když se čte slovo Boží, neděje se nic důležitého. To je prostor, kdy je volno, a v klidu jdou až dopředu, vysvětlují dětem, kde mají sedět, pozdraví se s kolegyní. A kněz kouká, lidi, tady se zvěstuje slovo Boží a oni jdou jak na schůzi! Ted' to neříkám proto, abych někoho ponižoval. Těm lidem chybí základní zkušenost se slovem Božím.

Ale aby člověk naslouchal slovu Božímu, musí se učit naslouchat také lidem. A to je dost složité, protože my jsme většinou plni sami sebe. Proto také by měl naslouchání Slovu předcházet úkon kajícího, což znamená, že opravdu přijdeme dřív do kostela. U nás se podle zvyku zklidníme a ztišíme. (Mimochodem, jedna věc mě v Itálii hrozně šokovala. Lidé před bohoslužbou se baví, v naprosté většině se vítají, objímají se, před kostelem na sebe mávají, obcházejí lavice a křičí a hlaholí. Lidi zlatý, našinec když přijde, tak si řekne, to je blázelec! Co ted' ten farář s tím bude dělat? Ale pak jsem pochopil, že on to není úplně blázelec. Já neříkám, že to ted' máte dělat doma ve farnosti, to by vám pan farář asi vyčinil. Ale přijít zavčas a před kostelem se pobavit není špatné. Lidé totiž sedí v těch lavicích už nějak seznámeni s těmi, které mají kolem sebe, už naskočila lidská rovina komunikace. To je důležitá věc. Nejsme v tom kostele anonymní.) A pak musí přijít chvíle, kdy si uvědomím, co mi ve slavení brání. Samozřejmě, že když kněz pronáší slova úkonu kajícího: „Zamysleme se nad sebou a přiznejme své hříchy, abychom mohli s užitkem slavit tajemství eucharistie,“ a pak je „Vyznávám se...“, uvědomíte si možná, že jste hříšní, až když kněz odchází od oltáře, a že jste tu mši zase propluli někde myšlenkami „zavěšení“, že vůbec nevíte, co bylo, co se tam odehrávalo...

VESELÉ PERLIČKY

Hlavu mezi rameny, v jedné ruce zlomený volant, paži zamotanou kolem nohy – tak se objeví muž u nebeské brány.

„Člověče, jakpak ty vypadáš?“ diví se svatý Petr. „Co se to stalo?“

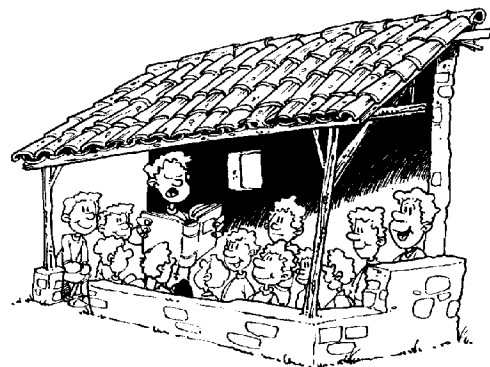
„Ano už o tom přemýšlím celou dobu – „odpoví trochu zpřeházeně muž...

„ale ted' mne napadá ... jel jsem s ženou

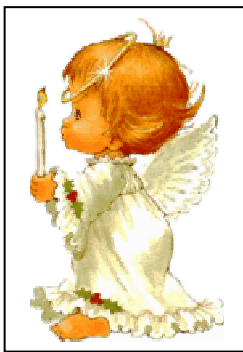
autem a ona mi najednou povídá: Josef, buď anděl ... a pusť mě taky jednou k volantu.“

Když první lidé zhřešili, copak řekl Pán Bůh Evě?“ ptá se farář při vyučování.

Mala Evička se přihlásí: „Po břicho budeš lézt a prach budeš vytírat po všechny dny svého života.“

ANDĚLÍČEK NEJEN PRO DĚTI

Leden 09

č. 1

SVATÍ Z NAŠICH KOSTELŮ

Milé děti, chodíme společně do našich kostelů v Solnici, Skuhrově, na Uhřínově a také do farní kaple. Nalezneme tam spoustu soch a obrazů, víme, jací jsou to světci? Možná je najdeme i v jiných kostelích nejen v našem státě ale i na celém světě. Jak je pak poznat?

Na ty všechny otázky budeme se snažit si odpovědět. Dnes první světci – Jan Křtitel a sv. Petr.

Svatý Jan Křtitel

Sv. Jana Křtitele poznáte podle určitých symbolů. K hlavním symbolům - atributům patří tenký rákosový kříž, mušle a beránek se svatozáří.

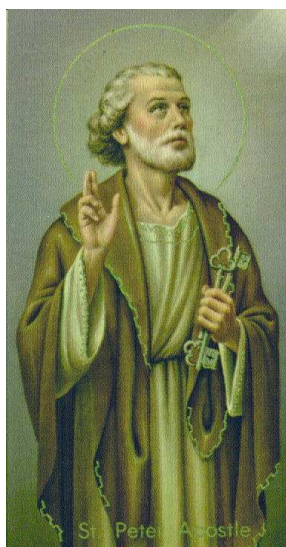

Svatý Jan Křtitel patří k nejvýznamnějším křesťanským světcům. Je považován za posledního v řadě starozákonních proroků a za prvního ze světců Nového zákona. V hierarchii svatých má místo jako předchůdce Krista. Předpověděl příchod Mesiáše a poznal, že Mesiášem je Ježíš. Všechno co o něm víme je obsaženo v evangeliích. Byl synem Zachariáše, kněze jeruzalémského chrámu a Alžběty, sestřenice Panny Marie. Jan byl o šest měsíců starší než Ježíš. Janovo narození předpověděl jeho otci Zachariášovi archanděl Gabriel. Zachariáše tím velmi překvapil: „*Nebo já starý jsem, a manželka má zestarala se ve dnech svých.*“ Jan se jako mladý muž stal kazatelem a žil asketickým životem na Judejské poušti, kde kolem sebe shromáždil zástup stoupců. Živil se jen sušenými kobytkami a medem divokých včel. Nosil oděv z velbloudí srsti přepásaný koženým opaskem. Prohlašoval, že je poslem Božím a hlásal příchod Mesiáše. Ve vodách Jordánu křtil na znamení očištění a znovuzrození všechny, kdo k němu přicházeli a chtěli změnit svůj dosavadní způsob života. Pokřtil i Ježíše a nazval ho beránkem božím. Jan také veřejně odsoudil, že král Herodes opustil svou první manželku a oženil se s ženou svého bratra Herodiadou. Uražená Herodiada navedla svou dceru Salome, která si měla od krále něco

přát, aby si přála Janovu hlavu. Jan byl Herodem Antipou uvězněn a později sťat a jeho hlava byla Salome věnována na podnosu. Stal se tak prvním novozákonním mučedníkem.

Jan Křtitel je patronem Malty, Burgundska a Provence. Dále ochraňuje celou řadu profesí: tkalce, krejčí, kožešníky, koželuhy, sedláře, vinaře, hospodské, bednáře, kominíky, kováře, tesaře, architekty, zedníky, kameníky, majitele biografů, hudebníky, tanečníky a zpěváky atd.

Svatý Petr

Podle biblických pramenů se Svätý Petr narodil v Betsaidě jako syn rybáře Jana nebo Jonáše a jeho rodné jméno bylo Šimon. Oženil se a usadil se v Kafarnaum, vesnici u Genezaretského jezera, a se svým bratrem Ondřejem se živili rybářstvím. Když jednou se svým bratrem Ondřejem vrhal síť do vody, šel okolo Ježíš a vyzval oba rybáře, aby ho následovali. Bratři uposlechli a Šimon se od té chvíle stal nejvěrnějším Kristovým učedníkem.

Byl svědkem mnoha jeho činů a zázraků. Právě jeho Ježíš vyvolil, aby se stal prvním z dvanácti apoštolů, které vybral mezi svými učedníky, aby hlásali evangelium a konali zázraky. Tehdy mu také dal jméno Petr: Ty jsi Petr, to znamená skála a na této skále postavím svou Církev a brány pekla ho nepřemohou.

Přestože byl prvním z vyvolených a Ježíš ho přímo jmenoval jako hlavu budoucí církve a přestože byl podle evangelií svědkem mnoha zázraků, neubráníl se pochybnostem. Když vojáci Krista zatkli, třikrát ze strachu prohlásil, že ho nezná, přesně tak, jak mu sám Kristus přepověděl. Když se po seslání Ducha svatého apoštolové rozešli do světa, zůstal Petr po nějaký čas v Jeruzalémě. Byla mu dána moc uzdravovat nemocné. Po Kristově smrti a zmrtvýchvstání se skutečně ujal řízení tehdy ještě nepatrné skupiny věřících.

Když judský král Herodes Agrippa viděl, jak v celé zemi roste počet Kristových stoupců, začal je krutě pronásledovat. Také Petr byl uvězněn a odsouzen k smrti. Petrovi se však podařilo z vězení uniknout. Podle Skutků apoštolů se v noci před popravou v žaláři zjevil anděl, zázračně rozlomil Petrovy okovy a vyvedl ho na svobodu. Petr potom navštívil křesťanské komunity v Asii a posléze se vrátil do Říma.

1. června 64 vypukl v Římě velký požár. Trval téměř týden a zničil deset ze čtrnácti městských obvodů. Jak už je v takových případech obvyklé hledal se viník a císař Nero jej našel v křesťanech. Bylo zahájeno široké pronásledování křesťanů. Věřící prosili Petra, aby se uchýlil do bezpečí. Podle legendy se vydal se na cestu, aby unikl pronásledování. Sotva však

vyšel z brány, spatřil proti sobě kráčet Krista. Zeptal se ho: „*Quo vadis, Domine?*“ (Pane, kam kráčíš?) Ježíš mu odpověděl, že jde do města, aby byl ukřižován podruhé. Petr se zastyděl a vrátil se.

Později byl v Římě zajat a odsouzen k smrti ukřižováním. Protože se však nepovažoval za hodna zemřít stejným způsobem jako jeho Pán, požádal, aby ho ukřižovali hlavou dolů. Jeho následovníci ho v noci sňali z kříže a pochovali u zdi na Via Cornelia. O 30 let později tam Anaklét dal postavit malou kapli.

Sv. Petr je patronem papežů, církve, řezníků, sklářů, truhlářů, hodinářů, zámečníků, kovářů, slévačů olova, hrnčírů, zedníků, cihlářů, mostařů, motorkářů, kameníků, síťářů, soukeníků, valchařů, rybářů, obchodníků s rybami, lodníků, trosečníků, kajícníků, zpovídajících se a panen. Petr je i ochráncem proti hadímu uštknutí, proti krádeži a pomocníkem proti vzteklině, posedlosti, bolesti nohou. Jeho záštitou je dlouhověkost.

Petra pozname podle jeho atributů jsou to dva zkřížené klíče, obrácený kříž (byl ukřižován hlavou dolů), berla s třemi příčnými břevny (papežská), kniha (evangelium), kohout (jeho zapření Krista) a někdy i ryba nebo loď.

NĚCO NA ZASMÁNÍ

Malý Jeníček má donést panu faráři k svátku koláč. „A ať taký pěkně pozdravíš,“ nařizuje mu matka. „Když pan farář otevře, řekneš: Pochválen buď ...! Rozumíš?“ Později se maminka vyptává, jestli všechno dopadlo tak, jak chlapci uložila.

„A pozdravil jsi pěkně?“ ujišťuje se.

„To nešlo, pán farář tam nebyl.“

„No a?“

„Otevřela ta paní, co tam vaří.“

„No a?“

„Já jsem řekl: Zdrávas, Maria!“

Pepíček chodí do katolické mateřské školky. Jednoho dne dá sestra dětem hádanku. „Co je to – jeto červenohnědé, má to ocásek, kterým se přidrží větvi a skáče to v lese ze stromu na strom?“ Pepíček se přihlásí: „Sestřičko, normálně by to byla veverka, ale jak to tu znám, je to určitě zase Ježíšek!“

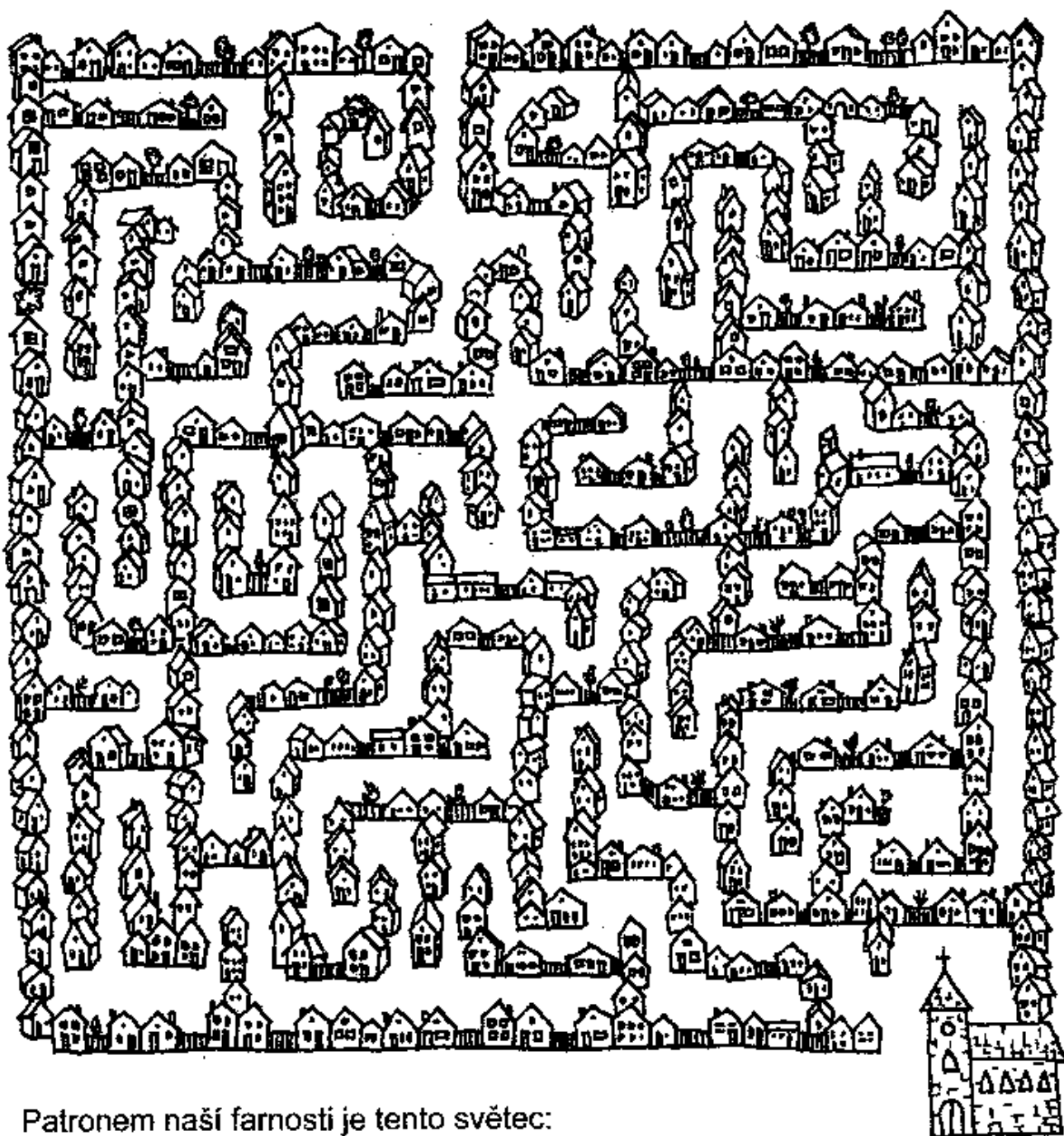
[ALE TEĎ VÁŽNĚ: Snažte se přijít ve čtvrtek večer do KAPLE! Farář☺](#)

Poznámky a připomínky posílejte na adresu: farnost.solnice@gmail.com

FARNOST SE SCHÁZÍ V KOSTELE

Každá rodina potřebuje střechu nad hlavou a místo, kde žije. Obvykle se setkává u nedělního stolu, když jsou všichni doma. I farnost je takovou rodinou, která se potřebuje setkávat. Místem, kde se farnost schází, je především KOSTEL. Říká se mu farní kostel. Každý pokřtěný má svou farnost. Měl by svůj kostel dobře znát a pravidelně do něj přicházet.

Najdeš cestu bludištěm domů k nakreslenému kostelu? Dopiš si k němu, komu je váš kostel zasvěcen – který světec je patronem vaší farnosti.

Patronem naší farnosti je tento světec: